

И опитвѣтъ своя стара коня.
И говоритъ нему стара коня:
„Ичѣ за това да не беришъ гайле;
Да ме явниѣ Секула Детенце,
И со мене малу да поигратъ,
По край фурна я ке сѣ застоа,
Силна фурна я ке ъ угасна;
Я сумъ испилъ три студни кладенци.“
Како ука що ми го научи,
Така ука Секула фатило.
Кога фурна ми ъ нагори'е,
Тога явна татко'а си коня,
По край фурна коня си поигра.
Коня фурна ми ъ угаснала;
Слез' отъ коня во фурна си влезе,
И отъ фурна дете си излезе,
И сѣ качи на диванъ високи.
Пакъ краль тури вино и ракиа,
Вино пѣтъ три дни и три ноке.
И говоритъ Марко Кралевике:
„Айти тебе крала Латинина,
Ай зготви ни 'уба'а невеста!“
И говоритъ крала Латинина:
„Дур' не сторить дете треки унеръ,
Да препливатъ преку църно море;
Тамо иматъ злата яболшница,
Да ми скиниѣ три златни яболка;
Така да'амъ керка Ангелина.“
Стана тога Марко Кралевике,
Си отиде при своя-та коня,
И му кажвиѣ кѣде кѣ о'иѣ дете.
И му велиѣ негва стара коня:
„Да ме явниѣ Секула Детенце,
Ясѣ ке одамъ со дете до тамо.“
И го явна Секула Детенце,
И му стегна до деветъ колани,
И сѣ фърли п' она църно море.
И 'оде'е тѣе що 'оде'е;
И излезе морска-на ламіа,
И на коня пѣт-отъ му престрети.